

[Handelsministeren.]

indlæg, idet jeg mener at erindre, at ministeren nævnte, at han havde modtaget henvendelser fra banker og sparekasser, og at det var hans hensigt at kontakte disse med henblik på yderligere drøftelse af deres henvendelser, inden han fremsætter sit lovforslag. Det er min opfattelse, at det er i ganske god overensstemmelse med arbejdsfordelingen i en regering, også arbejdsfordelingen i tidligere regeringer, at den ressortminister, der er ansvarlig for et lovforslag og en administrativ sagsbehandling, vurderer de faktorer, der skal tages.

Jeg vil dog glæde hr. Enggaard med at sige, at jeg har en sådan løbende kontakt med banker og sparekasser, at jeg af dem bliver orienteret om den holdning, de måtte have til dette spørgsmål, og at jeg altid er indstillet på, i det omfang min kollega ikke måtte være orienteret, at videregive denne orientering til ham.

Enggaard: Det glæder mig naturligvis, at handelsministeren ikke ganske slipper kontakten med dette sit ansvarsområde inden for handelsministeriet, for ellers kunne man fristes til at sige, at ministeren for offentlige arbejder, der desuden er minister for forureningsbekæmpelse, kunne få endnu et element ind i sin efterhånden lange titel, nemlig „minister for visse bank- og sparekassenavigander“.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Enggaard* til økonomi- og budgetministeren:

„Vil ministeren redegøre for de forhandlinger, der er ført med tjenestemandorganisationerne om oprettelse af en postgirolånebank for tjenestemænd?“

(Spm. nr. 149).

Skriftlig begrundelse.

Mange tjenestemænd har i dag frivillige lønkonti i diverse banker og sparekasser.

Indførelse af en ordning med lønudbetaling over postgirobank vil derfor gøre indgreb i de frivillige ordninger, som disse tjenestemænd har truffet med pengeinstitutter. Desuden eksisterer der fem frivillige låneforeninger for tjenestemænd, baseret på lønfor-skrivninger og i samarbejde med bankerne. Ved den for få år siden gennemførte tjenestemandreform var der enighed om ikke at foretage ændringer i de eksisterende låneordninger.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Da det, ministeren for offentlige arbejder havde tænkt sig at foretage med hensyn til udvidelse af girokontorets funktioner, var et tilbud til de øvrige i staten ansatte og altså ikke noget ansættelsesvilkår, forelå der ikke nogen nødvendighed af at drøfte problemerne med organisationerne. Mig bekendt har sådanne drøftelser ikke fundet sted. Mig bekendt har organisationerne heller ikke ønsket sådanne drøftelser. Men jeg er overbevist om, at hvis de ønsker det, vil ministeren for offentlige arbejder være villig til at tage sådanne drøftelser med dem.

Enggaard: Jeg kan forstå, at også her henvises der til ministeren for offentlige arbejder, som nu altså også kommer til at indtage rollen som forhandler i forhold til tjenestemandorganisationerne på nogle af de områder, som efter den nye tjenestemandsløvgivning i 1969 er forhandlingsanliggender — og det er temmelig vide områder, det drejer sig om. Jeg forstår, at spørgsmålet om udbetaling af løn, vilkår i forbindelse med eventuelle lån og de andre ting, som ligger i planerne om en udvidet anvendelse af postgiroen, nu er forhandlingsområde for ministeren for offentlige arbejder i forhold til de offentligt ansattes organisationer.

Budgetministeren, som her venligt viser sagen videre til sin kollega, er ellers i en interessant situation derved, at han på samme tid